

get, og det Særstandpunkt, som det ærede Medlem for Bornholm (Maegaard) forfægtede, vil til en vis Grad virke paa samme Maade. Det ærede Medlem (Maegaard) sagde, at han vilde fastholde det Standpunkt, han hele Tiden havde indtaget under sin Rigsdagsvirksomhed lige fra en Jomfrutale, som han havde holdt i det andet Ting, og som gik ud paa, at Landbruget ikke burde kræve Støtte, men burde give Afkald paa den Støtte, det i Forvejen havde. Under normale Forhold kan det ærede Medlem meget vel opretholde dette Standpunkt, som er det udprægede Frihandelsstandpunkt, som hans Parti i hvert Fald teoretisk fastholder i dette Forhold, men det synes mig, at det ærede Medlem overser, at det, der for Øjeblikket er Tale om, ikke er at yde nogen Støtte til Landbruget, men derimod at borttage noget af en Byrde, som hviler paa Landbruget og derigennem paa hele Befolkningen. Jeg vil i alt Fald gerne spørge det ærede Medlem, om han ikke mener, at den overordentlig store Fordyrelse af Landbrugets Raastoffer, baade Raastofferne i den Produktion, som bestaar i Omdannelse af Varer, og de Raastoffer, som anvendes til at frembringe Varer — jeg tænker her paa Kornvarer og Gødningsstoffer —, som er sket gennem Fragterne, er en Byrde, der hviler paa Landbruget, og som der er god Grund til saa vidt muligt at søge borttaget. Hvis det ærede Medlem (Maegaard) mener, at Forholdet ikke er saadant, vil det være behageligt at faa en klar Udtalelse derom.

Det ærede Medlem hævdede under sin videre Argumentation, at Svineproduktionen for Tiden er lønnende, og understregede derved yderligere det Standpunkt, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) i saa Henseende har indtaget. Jeg kan ikke andet end overraskes over disse Udtalelser fra Partiets Side, naar jeg erindrer, at i hele det forløbne Aar har fra Møde til Møde den Paastand været fremsat, at Svineproduktionen her i Landet ved forskellige Foranstaltninger af Regeringen bragtes i Vanskeligheder, i Løbet af et Aar, hvis Udbytte er karakteriseret ved de Generalforsamlinger, som i denne Tid er holdte rundt omkring paa alle Andelsslagterierne, og hvor det viser sig, at Aaret har været tilfredsstillende; man har Gang efter Gang paa Møder fremstillet det, som om Produktionen var vanskeligt stillet just i dette Aar. Men nu i dette Øjeblik, hvor ingen kan bestride, at Priserne for Varen er lavere, end de har været i mangfoldige

Maaneder, erklærer man, at Produktionen er saalønnende, at der ikke er Anledning til at foretage særlige Foranstaltninger. Da det ærede Medlem sagde, at det var et Særstandpunkt, han indtog, maa jeg antage, at der er Medlemmer af hans Parti, der vil udtrykke en anden Opfattelse af dette Forhold.

Det ærede Medlem (Maegaard) vendte sig saa mod nogle Tal, jeg havde fremsat i Folketinget, og sagde rigtigt, at det var Tal, jeg havde modtaget fra Andelsslagteriernes Fælleskontor. Paa en Forespørgsel har jeg modtaget disse Tal. Derimod har jeg ikke modtaget nogen Berigtigelse af dem. Jeg har ikke modtaget nogen Berigtigelse af dem, før det ærede Medlem i Dag staar op og siger, at han har faaet fra Andelsslagterierne en Rettelse af Tallene. Jeg skal ikke disputere om denne Fremgangsmaades Rigtighed, men kun nævne, at det maaske ikke havde været helt unaturligt, naar man officielt af Indenrigsministeriet er anmodet om at give nogle Tal, og man saa kommer til den Anskuelse, at de Tal, man har givet, ikke er rigtige, at man saa gør Indenrigsministeriet opmærksomt derpaa og giver det sit Materiale. Men det kan være, man har ønsket paa denne ganske særlig højtidelige Maade, hvorpaa det ærede Medlem fremførte det, at beklage overfor Offentligheden, at man har givet forkerte Tal, og det var jo en meget smuk Maade, det ærede Medlem sagde dette paa. Jeg vilde imidlertid have sat Pris paa at faa Tallene. Jeg nævnede de Tal i Folketinget, som jeg oprindeligt havde faaet fra Andelsslagterierne. Det ærede Medlem nævnede ingen Tal. Han sagde, at Tallene gav et andet Billede. Da jeg nu har modtaget eet Sæt af Tal, og det ærede Medlem siger, at han har faaet et andet Sæt, maa jeg forbeholde mig at sammenholde disse to Sæt, og jeg maa derefter forbeholde mig at undersøge, paa hvilken Maade Rettelsen er fremkommet. Det foresvæver mig, at det ærede Medlem nu sammenlignede den Pris, som opnaaedes i England for et Svin, og den Pris, som opnaaedes i København for et Svin — jeg tror, det ærede Medlem understregede: „i København“. Det er maaske ikke helt ubegrundet, at Forholdet nævnes saaledes, idet jeg i et Blad har set fremført, at den Slagteridirektør, som har udregnet for Andelsslagterierne deres oprindelige Tabel, har sagt, at han ikke har taget i Betragtning de særlige Omkostninger, som kommer paa Salget og Forsendelsen af